

DÜŞMANDAN KAÇILMAZ! CEPHANENİZ YOKSA SÜNGÜNÜZ VAR!

Mustafa Kemal (ATATÜRK), 25 Nisan 1915 tarihinde 3. Kolordu Kumandanlığı'na yazdığı raporda, 57. Alay ve bir dağ bataryasını Kocaçimen sırtlarına sevk ettiği anda, karşısına çıkan ve geri çekilmekte olan 27. Alay'a mensup Türk askerlerini nasıl tekrar cepheye sevk ettiğini şu şekilde aktarmaktadır:

“Takip ettiğimiz dereden bizi Kocaçimen’e isal edecek muayyen bir yol olmadıktan başka, Kocaçimen’e vasıl olmak için atlamağa mecbur olduğumuz saha pek ziyade fundalık ve su’bü’l-mürur kayalıklı derelerle mali idi. Bir yol bulup kıtayı sevke delalet etmesi için topçu taburu kumandanını tavzif ettim. Bu zat kayboldu. Andan sonra batarya kumandanını memur ettim. Bu da başını alıp Kocaçimen tepesine kadar gitmiş. Delaletinden istifade edilemedi.

Bizzat yol bulmak ve müfrezeyi oradan sevk etmek suretiyle Kocaçimen tepesine muvasalat edildi. Orada denizdeki gemilerden ve zırhlılardan başka bir şey görmedim. Düşmanın piyadesinin henüz oradan uzak olduğunu anladım. Efrat dahi o müşkül araziye bilâ tevakkuf katetmek yüzünden yorulmuş ve yürüyüş umku derinleşmişti. Alay ve batarya kumandanlarına efradı tamamen toplamak ve küçük bir istirahat vermek üzere 10 dakika denizden mestur olarak tevakkuf etmelerini, badehu beni takip etmelerini ve kendimin Abdal geçişinden Conkbayırı’na gideceğimi anlattım. Ve yanımda yaverim ve emir zabiti ve sertabip ile oralarda tekrar bulduğumuz fırka topçu cebel taburu kumandanı olduğu halde evvela atlı olarak yürümeğe teşebbüs ettik. Fakat arazi müsait olmadığından hayvanları bırakarak yaya olarak Conkbayırı’na vasıl olduk. Bu esnada Conkbayırı’nın cenubundaki 261 rakımlı tepeden Conkbayırı’na doğru 27. Alay’dan sahilin tarassut ve teminine memuren oralarda bulunan bir müfreze efradının Conkbayırı’na doğru kaçmakta olduklarını gördüm. Bizzat bu efradın önüne çıkarak

-‘Niçin kaçıyorsunuz?’ dedim.

-‘Efendim düşman!’ dediler.

-‘Nerede?’ dedim.

- İşte! Diye 261 rakımlı tepeyi gösterdiler.

Filhakika düşmanın bir avcı hattı 261 rakımlı tepeye yaklaşmış ve kemal-i serbestiyle ileri doğru yürüyordu. O zaman bu kaçan efrada bağırarak

-‘Düşmandan kaçılmaz’ dedim.

-‘Cephanemiz kalmadı’ dediler.

-‘Cephaneniz yoksa süngünüz var’ dedim.

Ve bağırarak bunlara süngü taktırdım ve yere yatırdım. Aynı zamanda Conkbayırı'na doğru gelmekte olan piyade alayı ile cebel bataryasının yetişebilen efradının marş marş ile benim bulunduğum yere gelmeleri için yanımdaki zabıtları geriye saldırdım. Kolun başında bulunan bir bölük yetişti. Cephanesiz efradı takviye ederek düşmana ateş açmalarını emrettim. Ve yanıma gelmiş olan alay 57 tabur 2 kumandanına (Yüzbaşı Ata Efendi) bütün taburuyla bir bölüğünü takviye ederek 261 rakımlı tepe üzerinden düşmana taarruz etmesini emrettim. Cebel bataryasına Suyatağı'nda mevzi aldırarak düşman piyadesi üzerine ateş açtırdım.”